

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Vojtěcha Šimíčka, soudkyně Michaely Bejčkové a soudců Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka, Milana Podhrázkého (soudce zpravodaj) a Ivo Pospíšila v právní věci navrhovatele: **M. D.**, proti účastníci řízení: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, o návrhu na neplatnost volby kandidáta ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu konaných ve dnech 3. a 4. října 2025,

t a k t o :

I. Návrh **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 16. 10. 2025 obdržel Nejvyšší správní soud podání navrhovatele. Uvedl v něm, že napadá výsledek voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ve dnech 3. a 4. 10. 2025 ve Středočeském kraji. Oslovili ho obyvatelé obce Sluštice (ve které on sám také volí) s tím, že volili stranu Motoristé sobě, nicméně ta měla podle výsledků v jejich obci 0 % hlasů. V celé České republice měla strana Motoristé sobě výsledek 6,7 %. Naproti tomu strana ČSSD – Česká suverenita sociální demokracie v obci překvapivě získala 6,7 % hlasů, ale celorepublikově pouze 0,18 %. Domnívá se, že došlo k záměně hlasů těchto dvou stran. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud přepočítal hlasy v obci Sluštice.

[2] Podle § 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů („volební zákon“) se může každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, domáhat ochrany u soudu podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta. Tento návrh lze podat, má-li navrhovatel za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta (nebo kandidátů). Z toho vyplývá, že navrhovatel musí v návrhu (1.) označit zvoleného kandidáta (zvolené kandidáty), jehož (jejichž) volbu

napadá, (2.) tvrdit konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá porušení volebního zákona způsobem, který hrubě ovlivnil volbu kandidáta, jehož volbu navrhovatel zpochybňuje, a konečně (3.) označit, jakého rozhodnutí se domáhá, tedy formulovat petit, resp. výrok rozhodnutí soudu.

[3] Protože navrhovatel neoznačil ani jednoho ze zvolených kandidátů, jehož volbu napadá, ani neformuloval požadovaný petit, vyzval jej soud k odstranění těchto vad. Na to navrhovatel reagoval tak, že za konkrétního kandidáta (bez dalšího) označil PaedDr. Jiřího Baumruka. Za skutečnost, která hrubě ovlivnila volbu kandidáta, označil chybné sečtení hlasů pro stranu ČSSD. Tím mělo dojít k porušení § 14 volebního zákona, protože komise špatně sečetla hlasy a přiřknula je jinému kandidátovi. Uzavřel, že se domáhá přepočítání hlasů ve volebním okrsku Sluštice.

[4] Navrhovatel sice rozvedl svoji stížnost do jednotlivých bodů, nicméně tím nijak neodstranil především požadovaný nedostatek petitu, neboť neuvedl konkrétního zvoleného kandidáta, jehož zvolení poslancem zpochybňuje. Nepodal tak ani po výzvě soudu návrh, o kterém by mohl Nejvyšší správní soud v souladu s § 87 odst. 1 volebního zákona.

[5] Nejvyšší správní soud ověřil, že ve Středočeském kraji na první místě kandidátky ČSSD vystupoval právě PaedDr. Jiří Baumruk. Ten byl sice kandidátem této strany, nebyl ale zvolen do Poslanecké sněmovny Parlamentu. Jak sám stěžovatel uvedl, strana ČSSD získala v celorepublikovém výsledku voleb 0,18 % hlasů (viz též výsledky od Českého statistického úřadu dostupné online na <https://www.volby.cz/app/ps2025/cs/results/>). Zákonná hranice pro přidělení poslaneckých mandátů je v prvním skrutiniu alespoň 5 % v celé České republice (§ 49 odst. 1 písm. a) volebního zákona]. Strana ČSSD nezískala žádný mandát, PaedDr. Baumruk tak nemohl být zvolen.

[6] Z toho tedy vyplývá, že navrhovatel ve svém návrhu neoznačil *zvoleného* kandidáta, jehož zvolení napadá. V doplnění svého návrhu zformuloval petit, resp. navrhovaný postup Nejvyššího správního soudu, ovšem ne tak, aby byl umožněn přezkum v rámci pravomoci tohoto soudu. Ten proto uzavřel, že navrhovatel neodstranil vytknuté vady, a návrh proto nelze věcně projednat.

[7] S ohledem na to soud návrh odmítl, neboť nejsou splněny podmínky řízení, a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn (§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 93 odst. 4 s. ř. s., podle kterého nemá v řízení ve věcech volebních žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 věta druhá s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2025

pokračování

Vol 36/2025 - 9

Vojtěch Šimíček
předseda senátu